

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Exhortatio ad otium viiandum & ad Christi imitationem amplectendam
breuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

regant, magis tamen oratione, quam discursu & occupatione. Ipsi oratione fruges serant & arbores. Ipsi oratione tueantur pecudes. Ipsi oratione totam familiam, atq; omne profusum monasterium gubernent, foueant ac protegant. Felicius fortiusq; olim in Amalechitas Moyses oratione, quam Iosue armis pugnavit: imò vt hic vinceret, ille oratione impetrauit. Pari modo hoc faciunt priores orationum suarum vbertate, quod cæteri exequuntur discursu & sollicitudine. Omnibus intersint officinis, omnibus assistant fratribus, nulli domus negotio desint orationum protectione. Oratione pericula abigant, oratione animas sibi creditas muniant, & sentient facto periculo plus sese oratione in quiete proficere, quam illa neglecta corpore & animo moueri.

Exod. 17.

Quod si inter homines euocati compulsive veniunt, ita ex eremo veniant, vt quisquis illos intuitus fuerit, in eorum simplicitate, innocentia, deuotione, ac mansuetudine adificetur. Quisquis viderit eos, cognoscat illos, quod ipsi sunt semen cui benedixit Dominus. Tunc namq; fratribus prodest priorum exhortatio, quando paupertas, simplicitas, vitæ abstractio, exercitiatq; spiritus eorum lucent exemplo. Hoc modo Deus faciet mûdi amicis atq; monasticæ vitæ hostibus eos venerabiles, si foris nihil de mundo præferunt, si honorem sui non quærunt, si solius Dei gloriam amant atq; zelantur, pro qua statuenda optant etiam ipsi despici & esse contempti. Itaque si verè conemur esse quod dicimur, si Deo gloriam suam contendimus restituere, & nos ad interiora conferre, potens est Deus pessimo licet hoc æuo, in benedictionibus suis nos protegere ac crescere facere in spiritualibus ac temporalibus bonis: quandoquidem qui primo quærit regnum Dei & iustitiam eius huic reliqua quoque adiciuntur. Det nobis Dominus noster Iesus Christus per huius vitæ laqueos, per laudes & persecutiones, per læta & aspera, per ignominiam ac bonam famam, per abundantiam & penuriam sic transire illatos vt regni quoque sui faciat participes ac cohæredes, qui est Deus benedictus in secula, Amen.

Excuntes inter homines quales se præstare debeant Prælati. E. ca. 61.

Matt. 7.

2. Cor. 6.

EXHORTATIO AD OTIUM VITANDUM ET ad Christi imitationem amplectendam breuis.

Omnis arbor que non facit fructum bonum excidetur & in ignem mittetur. Quam studiosos bonorum operum esse nos velit Deus charissimamque feruentes atq; sollicitos, ne tempus nostrum otiosi atq; inutiles transigamus, nos reddi cupiat, nemo est vestrum qui nõ intelligat neque enim mala tantum opera vitat, sed desidiam otiam, acediam, socordiam atque negligentiam quoque prohibet, quãdo dicit *Omnis arbor que non facit &c.* Quid faciã inquis ne ocij sterilitatisve arguar? Christum debes sequi *Si quis (inquit) vult post me venire, abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.* Non monachis hoc solis locutus est Christus, sed omnibus qui Christi nomen sibi vendicant, hoc est, qui Christiani & esse & dici volunt. Certe negotium tibi hic propositum est negotiosissimũ & opus omni studio ac labore plenum. Quod si verè amplecti volueris, non præteribit tempus quod ignauia absumas. *Si quis (inquit) vult post me venire,*

Matt. 3.

Ocij supra in quo consistat.

Manuum 3

Quis

Quis est quæso qui non velit post Christum venire? omnes quotquot Christi-
 ani sumus, in baptismo ad hoc instituti sumus, in hanc militiam iurauimus
 omnes vt sequamur Dominum Iesum. Quid igitur nobis est agendum? Ab-
 nega teipsum. Exue veterem hominem. Delectat ociari, nugarivè dele-
 ctat, fortasse etiam proximo detrahere. Abnega teipsum, alteri ne feceris. Vi-
 de quomodo alteri irascaris de te malum loquenti. Hoc modo quoque irasce-
 re tibi quando de altero te sentis malè loqui. Abnega teipsum, idq; facito non
 propter timorem hominum, nec propter honestatem tantum, sed propter
 verbum Christi. Abnega teipsum. Christus sit tibi in corde, in cuius amore
 abstineas malè loqui. Volebas ire ad iniuriam faciendam proximo. Volebas
 ire ad adulterium. Delectabar te mentiri, fallereq; simplicem. In animoq; ha-
 buisti quoduis peccatum aliud agere, quia delectabar: sed occurrit aduersari-
 us in itinere tibi hoc prohibens, puta verbum Christi. Consenti igitur aduer-
 sario tuo quamdiu es in vita, ne accuset te apud iudicem, & iudex te tradat in
 carcerem &c. Abnega igitur teipsum, & concupiscentiæ tuæ adhibe frenum,
 frenū hoc Christi sit amor, qui te detineat ne facias, quod alioqui facere volu-
 uisti: fastidis cibum viliozem, concupiscis delicata, vis seruire concupiscen-
 tiæ ac ventrem tuum tibi facere Deum. Ambis honores. Sed recole Christi
 dicentem: *Discede a me quia mitis sum & humilis corde*, Annaduerte quia pro
 peccatis tuis Christus se acetumq; gustauit. Dicis fortasse: Quid commodi
 Christus habet, si ego à delicatis abstinuerō, si ieiunauerō, si desideria mea &
 concupiscencias, quæ oblectarent mihi interdixero? Iam mihi salus parata est.
 Iam pro delictis meis satisfactum est à Christo. Ultra quid ego me torque-
 am? Non propterea te abnegabis, non propterea desideria praua vanaq; te
 mortificabis, quod inde commodi quid offeras Deo. Neque enim tuis studiis
 efficies aut operibus, vt ditior honoratior ve atque semper & fat & est, fiat
 Deus. Nec tuis operibus absque Deo vel peccata redimes, vel comparabis sa-
 lutem, omnino satisfactioe Christi egēs sine qua nulla tibi est salus. Ac vide
 ne hanc à te facias alienam, Christus pro te esurit & sitit, Christus non solum
 Patri, sed tortoribus quoque obediuit, Christus semetipsum in omnibus ab-
 negauit, Christus pro te amarissima quæq; passus est. Nunquid ideo hæc om-
 nia egit vt quæcumq; tu agas iam sis saluus atque securus? An nescis quid tibi
 præceperit? quid interdixerit? Non potest tibi esse salus quantalibet pro te
 Christus sustinuerit, si eiusdem contraries præceptis, nec humiliter penitentia
 id renouaueris. Verbum Dei vniuersamq; sacram scripturam perlege, & vi-
 de quid tibi mandatum, quid prohibitum sit, ijs obtempera, & fiet vt Chri-
 sti sit tibi saluifera satis factio. *Tolle crucem tuam*, aduersa videlicet quæcumq;
 patienter amplectere pro Iesu amore. Quæ aduersa sunt, quæcumq; molesta
 sunt, quæcumque inuoluntaria tibi alioqui sunt, propter Christum fiant cha-
 ra & voluntaria, vt inde illi placeas, non quia pateris, sed quia eius amore
 pateris. *Tolle crucem tuam* inquit Christus, id est, quæcumque angunt volun-
 tatiarie sustine, ac si ego tibi imponens eadem dicerem, hæc sustine propter me.
 Noli vindictam cogitare. Noli pro malo malum reddere, sed dilige potius i-
 nimos tuos, benefac ijs qui odertunt te, & ora pro persequentibus & calum-
 niantibus te, *Sequere me*. Quomodo ego ambulauit (si vis Christi esse) oportet
 & c.

Matt. 5.

Matt. 11.

Matt. 5.

& te ambulare. Vitam meam intuere, qui tibi viuendi exemplar factus sum, *discite à me, quia mitis sum & humilis corde*, opera nouisti misericordiae & alia *1. Thef. 2. Matt. 11.* quæ tibi præcepi, hæc non, sciendo legendo vè, sed operando implètur. Relinque contentiones de operum meritis, & an opera sunt bona, necessaria ad salutem? Quomodo præcepta mea implebis absque operibus? Sed non eo studio operari debes quasi coelum à me velis mercari. Nec trutinari quid merueris, debes, nec grandia æstimare quæ facis, Nihil felicitate dignum absque me agere potes, qui huiusmodi opera omnia tibi tecumque operor. Ego meritū efficio ac tibi dono. Tu ergo pro solo amore & ad obtemperandum meo beneplacito, atque vt placeas mihi opera bona fac. Arbitrari te prorsus nil equomodo gisse (quia reuera tua sunt opera nulla) & ex misericordia sola mea salutem facienda. tibi emendica, non tamen vt seignior propterea in benè agendo aut tepidior fias, sed vt vbi quæcunque poteris effeceris dicas, Seruus inutilis sum. Et non in aliquo opere, sed in sola mea bonitate nitaris atque confidas. Hæc imprime *Luc. 17.* tibi, & fiet vt arbor sis, non sterilis, & absque fructu: fiat fiat.

IN DIE QVO ORDINIS SODALITIO IUVGEN-
dus est adolescens aliquis futurus monachus.

Exhortatio,

Quis scopus, quisue religionis sit finis ab eo, qui monachus cupit fieri quaerendus.

Offerentur regi virgines post eā. Legimus B. V. Mariā (cuius hodie est solēnis festiuatq; dies) oblatā à parētib. seq; ipsam Deo obtulisse in templū, haud dubium non aliam ob rem, nisi vt a mundi strepitu, à temporaliū turbine segregata Deo seruiret deuota, casto quoque puro corde illum amaret solum continuè eidem adhærens. Vixit autem ibi nullius rei temporalis curam habens aut administrans, vt potè pauper spiritu vixit sub obedientia pontificis, vixitq; cum proposito perpetuo seruandæ virginitatis, quādiu ex Deo aliud non iuberetur. Hanc tibi fili opto hortorq; quantopere possum fieri patronam ac matrem, quam veneratione deuota colas, cui studia tua honorumq; obsequia impendas, quam post Christum potissimè studeas imitari & diligas? Idcirco ab ea exordior, eam tibi, imò te illi commendās. Hæc namq; eius in templum illatio siue oblatio (quam præsentationem vocamus) desiderio certè huic tuo non parum arridet fili charissime. Quid enim nūc aliud petis, quam in templum recipi, Deo offerri, Deo dedicari, quo renuntiat omnibus quæ seculi sunt, relictis quibusuis negotijs, atque adeo posthabitis curis, vnum hoc agas, quid tibi desiderio & cordi est, vt à cunctis in quibus Dei honor non quaritur sis abstractus, & vni optimo bono (hoc est Deo tuo) viuas & vaces. Hic est enim fili situs religionis, scopus & finis, quem nunc quaris (si tamen nobiscum sincerum habes propositum viuendi) quem semper ante oculos habere debes. Neque enim quotquot hic sumus propterea hic sumus, vt hoc vel illo genere colore, aut modo vestiamur, nec vt hos

Religionis scopus.